

LIETUVOS RESPUBLIKOS TURIZMO ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

2011 m. birželio 22 d. Nr. XI-1496
Vilnius

(Žin., 1998, Nr. [32-852](#); 2001, Nr. [34-1128](#); 2002, Nr. [123-5507](#);
2003, Nr. [114-5119](#); 2004, Nr. [156-5689](#); 2005, Nr. [88-3285](#))

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo nauja redakcija
Pakeisti Lietuvos Respublikos turizmo įstatymą ir jį išdėstyti taip:

„LIETUVOS RESPUBLIKOS TURIZMO ĮSTATYMAS

PIRMASIS SKIRSNIS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas nustato turizmo verslo organizavimo principus, reikalavimus turizmo paslaugų teikimui ir turistų teisių apsaugai, valstybės ir savivaldybių institucijų kompetenciją turizmo srityje.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Apgyvendinimo paslauga** – savarankiška, už užmokestį atliekama ekonominė veikla, kuria sudaromos sąlygos tenkinti nakvynės ir higienos poreikius.

2. **Apgyvendinimo rūšis** – tam tikros apgyvendinimo infrastruktūros (specialiai suplanuota teritorija, pastatai ar jų dalys, jų įranga) ir apgyvendinimo organizavimo sąlygų visuma, reikalinga teikti apgyvendinimo paslaugas.

3. **Atvykstamasis turizmas** – užsienio valstybių gyventojų kelionės po Lietuvos Respubliką.

4. **Ekskursija** – trumpiau kaip parą trunkantis objektų ar vietovių lankymas pagal nustatytą maršrutą, kai dalyvauja gidas.

5. **Gamtiniai sveikatos veiksniai** – specifinėmis fizinėmis, cheminėmis, biologiskai aktyviomis savybėmis pasižymintys moksliskai ištirti ir pripažinti natūralūs mineraliniai vandenys, jūros vanduo, peloidai (durpinis purvas, sapropeliai, molis ir kiti), taikomi sveikatos stiprinimo ir sveikatos atstatymo tikslais teisės aktų nustatyta tvarka.

6. **Gidas** – teisės aktų nustatytus kvalifikacinius reikalavimus atitinkantis fizinis asmuo, kuris ekskursijų metu suteikia specialią informaciją apie lankomus muziejus, meno galerijas, gamtos, kultūros, mokslo, parodų ar kitus objektus arba vietas.

7. **Įplaukos** – visos už organizuotas turistines keliones gaunamos piniginės lėšos, neatsižvelgiant į tai, ar per ataskaitinį laikotarpį jos pripažįstamos pajamomis, ar jomis nelaikomos.

8. **Išvykstamasis turizmas** – turistų kelionės po užsienio valstybes.

9. **Jūrinio turizmo infrastruktūra** – stacionarūs ar laikini statiniai ir įrenginiai (hidrotechniniai statiniai ir įrenginiai su jų priklausiniais, skirti turistinių, kruizinių, pramoginių ir keleivinių laivų aptarnavimui; automobilių keliai, turistų transporto priemonių stovėjimo aikštelės ir jų įrenginiai; pėsčiųjų (dviračių) takai, specialiai suplanuota teritorija turistams, pastatai, jų dalys, įranga, informacijos, higienos ir atliekų surinkimo, lankytojų aptarnavimo ir poilsio bei kiti panašios paskirties objektai), skirti atvykstamojo, išvykstamojo ir vietinio jūrinio

turizmo poreikiams tenkinti Lietuvos Respublikos teritoriniuose vandenyse ir jų prieigose esančiuose jūrinio turizmo infrastruktūros objektuose.

10. Jūrinio turizmo paslauga – savarankiška, už užmokestį turistams teikiama kelionių laivu organizavimo paslauga, kuriai reikalinga tam tikra infrastruktūra (pritaikytos krantinės, automobilių keliai, pėsčiųjų (dviračių) takai, specialiai suplanuota teritorija turistams, pastatai, jų dalys, įranga ir kiti panašios paskirties objektai) atvykstamojo, išvykstamojo ir vietinio turizmo poreikiams tenkinti Lietuvos Respublikos teritoriniuose vandenyse ir jų prieigose esančiuose jūrinio turizmo infrastruktūros objektuose.

11. Kaimo turizmo paslauga – savarankiška, už užmokestį turistams kaimo gyvenamojoje vietovėje ar mieste, kuriame gyvena ne daugiau kaip 3 000 gyventojų, teikiama apgyvendinimo paslauga, kai kartu sudaromos sąlygos tenkinti maitinimo, poilsio, pramogų ar renginių organizavimo poreikius.

12. Kambarys (numeris) – apgyvendinimui skirtame pastate specialiai įrengta patalpa ar jų grupė, apgyvendinimo paslaugų teikėjo siūloma asmenims nuomotis kaip nedalomas vienetas.

13. Kelionių agentas – turizmo paslaugų teikėjas fizinis asmuo, priimančias užsakymus ir sutartiniais pagrindais tarpininkaujantis parduodant organizuotas turistines keliones ir (ar) atskiras turizmo paslaugas vartotojams, teikiantis jiems su parduodamomis turizmo paslaugomis susijusią informaciją.

14. Kelionių agentūra – turizmo paslaugų teikėjas juridinis asmuo, priimančias užsakymus ir sutartiniais pagrindais tarpininkaujantis parduodant organizuotas turistines keliones ir (ar) atskiras turizmo paslaugas vartotojams, teikiantis jiems su parduodamomis turizmo paslaugomis susijusią informaciją.

15. Kelionių organizatorius – turizmo paslaugų teikėjas, rengiantis organizuotas turistines keliones, teikiantis kitas turizmo paslaugas ir parduodantis jas turizmo paslaugų vartotojams tiesiogiai arba per kelionių agentūras ar kelionių agentus.

16. Kelionių organizavimo paslauga – savarankiška, už užmokestį atliekama ekonominė veikla, apimanti turistinių kelionių rengimą, reklamą ir (ar) jų pardavimą tiesiogiai arba per kelionių agentūras ar kelionių agentus.

17. Kelionių vadovas – fizinis asmuo, kuris suteikia kelionės informaciją ir lydi turistus šalyje ir užsienyje.

18. Kolektyvinio apgyvendinimo paslaugos – apgyvendinimo paslaugos, kai teikiama nakvynė kambaryje arba kitoje atskiroje patalpoje ir nakvynei suteikiamų vietų skaičius yra didesnis negu nustatytas minimalus vietų skaičius, o visoms vietoms taikomas bendras komercinio pobūdžio valdymas.

19. Kurortas – įstatymu suteiktas statusas gyvenamajai vietai, kurioje yra mokslškai ištirtų ir pripažintų gydomaisiais gamtinių gydomųjų veiksnių (mineralinių vandenų, gydomojo purvo, sveikatai palankus mikroklimatas, rekreacinių želdinių, vandens telkinių) ir išplėtotą speciali infrastruktūra naudoti šiuos veiksnius gydymo, sveikatinimo, turizmo ir poilsio reikmėms.

20. Kurortinė teritorija – Lietuvos Respublikos Vyriausybės suteiktas statusas gyvenamajai vietai arba jos daliai (gyvenamosioms vietovėms arba jų dalims), kurioje yra gamtinių išteklių, galinčių turėti gydomųjų savybių, ir speciali infrastruktūra naudoti šiuos išteklius sveikatinimo, turizmo ir poilsio reikmėms.

21. Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjas – siūlantis arba teikiantis turizmo paslaugas valstybės narės pilietis, kitas fizinis asmuo, kuris naudojasi Europos Sąjungos teisės aktuose jam suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis ir turi teisę gyventi Lietuvos Respublikoje (toliau – turizmo paslaugų teikėjas fizinis asmuo), arba Lietuvos Respublikoje įsteigtas juridinis asmuo ar jo padalinys, taip pat valstybės narės juridinio asmens ar kitos organizacijos padalinys, įsteigti (įregistruoti) Lietuvos Respublikoje (toliau – turizmo paslaugų teikėjas juridinis asmuo).

22. Nakvynės ir pusryčių paslauga – savarankiška, už užmokestį turistui teikiama apgyvendinimo paslauga, kai kartu su nakvyne teikiami ir pusryčiai.

23. **Organizuota turistinė kelionė** – iš anksto už bendrą kainą parengtas arba siūlomas įsigyti turizmo paslaugų rinkinys, kurį sudaro ne mažiau kaip dvi ilgesnės kaip 24 valandų bendros trukmės turizmo paslaugos (apgyvendinimo, vežimo, kita pagrindinę kelionės dalį sudaranti turizmo paslauga, nesusijusi su apgyvendinimu ar vežimu) arba į kurį yra įtraukta nakvynė.

24. **Paplūdimys** – sausumos ir su ja besiribojančio vandens telkinio dalis, skirta poilsiui organizuoti.

25. **Privataus apgyvendinimo paslaugos** – tam tikros apgyvendinimo paslaugos, teikiamos gyvenamosios paskirties patalpose, turinčiose šioms paslaugoms teikti nustatytą ne daugiau kaip didžiausią kambarių (numerų) skaičių. Privataus apgyvendinimo paslaugoms priskiriama ir aikštelių turistams apgyvendinti įrengtoje stovyklavietėje nuoma.

26. **Rekreacinė teritorija** – vietovė, turinti gamtinių, kultūrinių, aplinkos savybių ir sąlygų žmonių visaverčiam fiziniam ir dvasiniam poilsiui organizuoti.

27. **Rekreaciniai ištekliai** – gamtinės, kultūrinės aplinkos savybės, tinkamos žmonių visaverčiam fiziniam ir dvasiniam poilsiui organizuoti.

28. **Sveikatingumo paslauga** – sveikatos stiprinimo paslauga, kurią teisės aktų reikalavimus atitinkančiose patalpose teikia specialistas, teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs reikiamą kvalifikaciją.

29. **Turistas** – fizinis asmuo, kuris pažintiniais, profesiniais dalykiniais, etniniais, kultūriniais, rekreaciniais, sveikatinimo, sveikatingumo, religiniais ar specialiais tikslais keliauja po savo šalį ar į kitas šalis ir bent vienai nakvynei, tačiau ne ilgiau kaip vienus metus apsistoja ne savo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje, jeigu ši veikla nėra mokymasis ar mokamas darbas lankomoje vietovėje.

30. **Turistinė stovyklavietė** – specialiai įrengta teritorija, kurioje aikštelės nuomojamos turistams nakvoti palapinėse, kemperiuose ar kilnojamuosiuose nameliuose.

31. **Turistinės stovyklos paslauga** – savarankiška, už užmokestį turistams teikiama paslauga, kai turistinėje stovyklavietėje išnuomojama aikštelė palapinei, kemperiui ar kilnojamajam nameliui statyti.

32. **Turizmo informacijos centras** – juridinis asmuo, kurio veikla apima informacijos apie turizmo išteklius ir turizmo paslaugas rengimą, teikimą ir (ar) skleidimą.

33. **Turizmo ištekliai** – objektai ar vietovės, dominantys turistus ar skirti jų reikmėms.

34. **Turizmo paslauga** – savarankiška, už užmokestį turistams teikiama kelionių organizavimo, apgyvendinimo, maitinimo, vežimo, turistų informavimo, pramogų ar kita paslauga.

35. **Turizmo paslaugų teikimo sutartis** – rašytinis susitarimas, kuriuo viena šalis – kelionių organizatorius įsipareigoja už atlyginimą kitai šaliai – turistui užtikrinti organizuotą turistinę kelionę, o turistas įsipareigoja kelionių organizatoriui sumokėti už suteiktas paslaugas.

36. **Turizmo trasa** – keliauti poilsio ar turizmo tikslais suplanuotas, įrengtas ir specialiais trasos ženklais vietovėje paženklintas vientisas turizmo ir poilsio infrastruktūros objektas.

37. **Valstybė narė** – Europos Sąjungos valstybė narė, Europos ekonominės erdvės (EEE) valstybė.

38. **Vandens turizmo paslaugos** – paslaugos, apimančios jūrinio turizmo ir vidaus vandenų turizmo paslaugas.

39. **Vidaus vandenų turizmo paslauga** – savarankiška, už užmokestį turistams teikiama kelionės vidaus vandenų trasomis ir vandens telkiniuose organizavimo paslauga, kuriai reikalinga tam tikra infrastruktūra ar jos dalis vandens turizmo poreikiams tenkinti šalies vidaus vandenų trasose ir vandens telkiniuose.

40. **Viešbutis** – kolektyvinio apgyvendinimo paslaugas teikianti įmonė, kur teikiamos apgyvendinimo kambariuose (numeriuose) paslaugos, įskaitant kasdienę nuomojamų kambarių priežiūrą (valymą, tvarkymą, lovų klojimą) ir aptarnavimą kambariuose. Pagal teikiamų paslaugų kokybę ir įvairovę viešbučiams suteikiamos kategorijos ir klasės.

41. **Viešojo turizmo ir poilsio infrastruktūra** – nuosavybės teise valstybei ar

savivaldybėms priklausantys stacionarūs ar laikini statiniai ir įrenginiai, kiti objektai (turizmo trasos, pėsčiųjų (dviračių) takai, poilsio, apžvalgos ar stovėjimo aikštelės, stovyklavietės ir jų įrenginiai, paplūdimių įrenginiai, informacijos, higienos ir atliekų surinkimo, kiti renginių, lankytojų aptarnavimo ir poilsio objektai), skirti rekreacinių teritorijų ir turistinių objektų lankymui ir (ar) poilsio organizavimui.

42. Vietinis turizmas – Lietuvos Respublikos gyventojų kelionės po Lietuvos Respubliką.

3 straipsnis. Turizmo paslaugų rūšys

Turizmo paslaugų rūšys:

- 1) kelionių organizavimo paslaugos;
- 2) turistų informavimo paslaugos;
- 3) apgyvendinimo paslaugos;
- 4) sveikatinimo ir sveikatingumo paslaugos;
- 5) vežimo, maitinimo, pramogų, konferencijų organizavimo, vandens ir kitos turizmo paslaugos.

ANTRASIS SKIRSNIS KELIONIŲ ORGANIZAVIMO PASLAUGOS

4 straipsnis. Kelionių organizavimo paslaugų teikėjai

1. Kelionių organizavimo paslaugų teikėjai yra kelionių organizatoriai, kelionių agentūros ir kelionių agentai.

2. Lietuvos Respublikoje kelionių organizavimo paslaugas nuolat gali teikti Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjai, turintys Valstybinio turizmo departamento prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos ministerijos (toliau – Valstybinis turizmo departamentas) išduotą pažymėjimą, patvirtinantį teisę vykdyti šią veiklą.

3. Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjai, prieš pradėdami kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ar kelionių agento veiklą, Valstybiniam turizmo departamentui pateikia nustatytos formos prašymą išduoti atitinkamą pažymėjimą ir šiam prašymui nagrinėti būtinus dokumentus. Išduoti pažymėjimą arba motyvuotą rašytinį atsisakymą išduoti pažymėjimą Valstybinis turizmo departamentas privalo pateikti ne vėliau kaip per 30 dienų.

4. Jeigu į tinkamai įformintą prašymą išduoti pažymėjimą, pateiktą kartu su visais būtiniais dokumentais, neatsakoma per 30 dienų, laikoma, kad pažymėjimas yra išduotas, išskyrus įstatymuose nustatytus atvejus, kuriais atsakymo dėl pažymėjimo išdavimo nepateikimas nelaikomas pažymėjimo išdavimu ir tokios išimtys pateisinamos svarbiais visuomenės interesais, įskaitant teisėtus trečiųjų asmenų interesus.

5. Kelionių organizatoriaus pažymėjimas, suteikiantis teisę nuolat vykdyti kelionių organizatoriaus veiklą, išduodamas norinčiam teikti kelionių organizavimo paslaugas Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjui, jeigu:

1) jis pateikia nustatytos formos prašymą išduoti kelionių organizatoriaus pažymėjimą ir jame nurodo savo veiklos formą (formas): atvykstamasis, išvykstamasis ir (ar) vietinis turizmas;

2) jis turi šio įstatymo 8 straipsnyje nustatytą prievolių įvykdymo užtikrinimą patvirtinantį dokumentą;

3) kelionių organizatorius arba kelionių organizatoriaus vadovas, kolegialaus valdymo organo narys, savininkas arba dalyvis, turintis juridinio asmens įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, suteikiančią daugiau negu ketvirtadalį balso teisių visuotiniame dalyvių susirinkime, yra nepriekaištingos reputacijos ir pateikia tai patvirtinantį dokumentą. Šiame punkte nurodytas asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu jis per praėjusius trejus metus buvo teistas Lietuvos Respublikoje už nusikaltimus ar baudžiamuosius nusižengimus nuosavybei, turtinėms teisėms, turtiniams interesams, ekonomikai, verslo tvarkai ar finansų sistemai, jei teistumas neišnykęs arba nepanaikintas, arba per praėjusius trejus metus

administracine tvarka buvo baustas už neteisėtą vertimąsi komercine, ūkine, finansine ar profesine veikla, už apskaitos taisyklių pažeidimą, statistinių duomenų pateikimo tvarkos pažeidimą, arba kitoje valstybėje – už analogiškas veikas.

4) jis yra reikiamos kvalifikacijos ar turi bent vieną reikiamos kvalifikacijos darbuotoją ir pateikia kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus.

6. Kelionių agentūros, kelionių agento pažymėjimas, suteikiantis atitinkamai teisę nuolat vykdyti kelionių agentūros ar kelionių agento veiklą išduodamas norinčiam vykdyti kelionių agentūros ar kelionių agento veiklą Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjui, jeigu:

1) jis pateikia nustatytos formos prašymą išduoti kelionių agentūros ar kelionių agento pažymėjimą;

2) jis turi šio įstatymo 8 straipsnyje nustatytą prievolių įvykdymo užtikrinimą patvirtinantį dokumentą;

3) kelionių agentas, kelionių agentūra arba kelionių agentūros vadovas, kolegialaus valdymo organo narys, savininkas arba dalyvis, turintis juridinio asmens įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, suteikiančią daugiau negu ketvirtadalį balso teisių visuotiniame dalyvių susirinkime, yra nepriekaištingos reputacijos ir pateikia tai patvirtinantį dokumentą. Šiame punkte nurodytas asmuo nelaikomas nepriekaištingos reputacijos, jeigu jis per praėjusius trejus metus buvo teistas Lietuvos Respublikoje už nusikaltimus ar baudžiamuosius nusižengimus nuosavybei, turtinėms teisėms, turtiniams interesams, ekonomikai, verslo tvarkai ar finansų sistemai, jei teistumas neišnykęs arba nepanaikintas, arba per praėjusius trejus metus administracine tvarka buvo baustas už neteisėtą vertimąsi komercine, ūkine, finansine ar profesine veikla, už apskaitos taisyklių pažeidimą, statistinių duomenų pateikimo tvarkos pažeidimą, arba kitoje valstybėje – už analogiškas veikas.

4) jis yra reikiamos kvalifikacijos ar turi bent vieną reikiamos kvalifikacijos darbuotoją ir pateikia kvalifikaciją patvirtinančius dokumentus.

7. Valstybinis turizmo departamentas neišduoda kelionių organizatoriaus pažymėjimo, jeigu neįvykdytas ar netinkamai įvykdytas bent vienas šio straipsnio 5 dalies reikalavimas.

8. Valstybinis turizmo departamentas neišduoda kelionių agentūros ar kelionių agento pažymėjimo, jeigu neįvykdytas ar netinkamai įvykdytas bent vienas šio straipsnio 6 dalies reikalavimas.

9. Kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros, kelionių agento ir jų reikiamos kvalifikacijos darbuotojų kvalifikacinius reikalavimus, taip pat kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros, kelionių agento ir jų reikiamos kvalifikacijos darbuotojų kvalifikacinių pažymėjimų išdavimo tvarką nustato Valstybinis turizmo departamentas.

10. Kelionių agentūra ar kelionių agentas, parduodantys verslo vietos Lietuvos Respublikoje neturinčių ne valstybių narių kelionių organizatorių organizuotas turistines keliones, laikomi kelionių organizatoriais ir privalo turėti pagal šio įstatymo 8 straipsnį privalomą prievolių įvykdymo užtikrinimą patvirtinantį dokumentą.

11. Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjams kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ar kelionių agento pažymėjimai išduodami neterminuotam laikui. Pažymėjimo galiojimas panaikinamas, jeigu paaiškėja:

1) kad pažymėjimui gauti buvo pateikti klaidinantys duomenys;

2) paslaugų teikėjas pažeidė Lietuvos Respublikos įstatymus ar kitus teisės aktus, reglamentuojančius turizmo paslaugų teikimą;

3) paslaugų teikėjas neturi šio įstatymo 8 straipsnyje nustatyto prievolių įvykdymo užtikrinimą patvirtinančio dokumento;

4) paslaugų teikėjas juridinis asmuo yra likviduojamas arba pasibaigia kitais įstatymų nustatytais pagrindais;

5) paslaugų teikėjas yra nemokus ar jam iškelta bankroto byla;

6) paslaugų teikėjas per Valstybinio turizmo departamento nustatytą terminą nepašalina pažeidimų, dėl kurių pažymėjimo galiojimas buvo sustabdytas;

7) paslaugų teikėjas fizinis asmuo miršta.

12. Valstybinis turizmo departamentas, nustatęs, kad nevykdoma bent viena iš šio straipsnio 5 arba 6 dalyse nurodytų sąlygų, privalo sustabdyti kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ar kelionių agento pažymėjimo galiojimą ir leisti paslaugų teikėjui per 10 darbo dienų nurodytus pažeidimus pašalinti. Pašalinus pažeidimus, dėl kurių pažymėjimo galiojimas buvo sustabdytas, pažymėjimo galiojimo sustabdymas panaikinamas.

13. Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjai privalo pateikti Valstybiniam turizmo departamentui informaciją apie įsteigtus filialus ar biurus, per kuriuos jie ketina vykdyti ar nustojo vykdyti pažymėjime nurodytą veiklą, taip pat informaciją apie veiklos formos, teisinės formos, teisinio statuso, buveinės ar kitų veiklos vietų adreso ar kitus pakeitimus, dėl kurių nebevykdomi šio straipsnio 5 ar 6 dalies, šio įstatymo 8 straipsnio 3, 4 ir 11 dalių reikalavimai, per 10 darbo dienų nuo to momento, kai atitinkamą informaciją turizmo paslaugų teikėjas sužinojo ar turėjo sužinoti.

14. Kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros, kelionių agento pažymėjimų, suteikiančių teisę vykdyti atitinkamai kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ar kelionių agento veiklą, išdavimo, galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir galiojimo panaikinimo tvarka nustatyta Pažymėjimų Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjams išdavimo, galiojimo sustabdymo, galiojimo sustabdymo panaikinimo ir galiojimo panaikinimo tvarkos apraše. Šį aprašą tvirtina Valstybinis turizmo departamentas. Už šioje dalyje nurodytų pažymėjimų išdavimą mokama nustatyto dydžio valstybės rinkliava.

5 straipsnis. Laikinas kelionių organizavimo paslaugų teikimas

1. Laikinais kelionių organizavimo paslaugas Lietuvos Respublikoje gali teikti:

- 1) valstybėje narėje įsteigti juridiniai asmenys ar kitos organizacijos, ar jų padaliniai, turintys teisę vykdyti kelionių organizavimo ar kelionių agentūros veiklą valstybėje narėje;
- 2) valstybės narės piliečiai, kiti fiziniai asmenys, kurie naudojami Europos Sąjungos teisės aktuose jiems suteiktomis judėjimo valstybėse narėse teisėmis ir turi teisę vykdyti kelionių organizavimo ar kelionių agento veiklą valstybėje narėje.

2. Ar kelionių organizavimo paslaugos teikiamos laikinai, ar yra vienkartinės, nustato Valstybinis turizmo departamentas. Kriterijus, kurios kelionių organizavimo paslaugos teikiamos laikinai, kurios yra vienkartinės, nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. Kelionių organizavimo paslaugų teikėjai, paslaugas teikiantys laikinai, privalo turėti kelionių organizatoriaus prievolių įvykdymo užtikrinimą patvirtinantį (laidavimo draudimo, banko laidavimo, banko garantijos, kelionių garantijų fondo ir pan.) dokumentą, išduotą valstybėje narėje ir garantuojantį ne mažesnę, negu nustatyta šio įstatymo 8 straipsnyje, prievolių įvykdymo užtikrinimo sumą.

6 straipsnis. Turizmo paslaugų teikimo sutartys

1. Lietuvos Respublikoje turizmo paslaugų teikimo sutartys dėl organizuotų turistinių kelionių tarp kelionių organizatoriaus, veikiančio tiesiogiai arba per kelionių agentūras ir (ar) kelionių agentus, ir turisto sudaromos vadovaujantis standartinėmis turizmo paslaugų teikimo sutarčių sąlygomis.

2. Standartinės turizmo paslaugų teikimo sutarčių sąlygos parengiamos vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu (toliau – Civilinis kodeksas) ir šiuo įstatymu. Standartinės turizmo paslaugų teikimo sutarčių sąlygas tvirtina Valstybinis turizmo departamentas.

3. Organizuotos turistinės kelionės pardavimas atskiromis paslaugomis, išrašant sąskaitą už kiekvieną atskirą paslaugą, neatleidžia turizmo paslaugų teikėjo (kelionių organizatoriaus ir (ar) kelionių agentūros, ir (ar) kelionių agento) nuo pareigos sudaryti turizmo paslaugų teikimo sutartį.

4. Kai, nutraukus turizmo paslaugų teikimo sutartį, kelionių organizatoriui, kelionių agentūrai ar kelionių agentui atsiranda pareiga grąžinti turistui visus ar dalį už organizuotą

turistinę kelionę sumokėtų pinigų, pinigai turi būti grąžinti į turisto nurodytą sąskaitą per 10 darbo dienų nuo turizmo paslaugų teikimo sutarties nutraukimo.

5. Kai turizmo paslaugų teikimo sutartis sudaroma nuotolinės prekybos būdu, laikoma, kad turizmo paslaugų teikimo sutartis sudaryta tokiais sąlygomis, kokios buvo skelbiamos oficialioje kelionių organizatoriaus interneto svetainėje (ar elektroninės prekybos sistemoje) organizuotos turistinės kelionės įsigijimo metu. Jeigu turizmo paslaugų teikimo sutarties sąlygos oficialioje kelionių organizatoriaus interneto svetainėje neskelbiamos ar organizuotos turistinės kelionės įsigijimo metu nebuvo paskelbtos, laikoma, kad turizmo paslaugų teikimo sutartis buvo sudaryta pagal standartines turizmo paslaugų teikimo sutarčių sąlygas.

6. Kelionės metu atsiradusias pretenzijas dėl turizmo paslaugų teikimo sutarties netinkamo vykdymo ar nevykdymo turistas turi nedelsdamas pareikšti žodžiu kelionės organizatoriaus vietiniam atstovui arba kelionės vadovui, o jei šių nėra, – kelionių organizatoriui. Pretenzijos dėl nesprendžiamų ar netinkamai sprendžiamų problemų turi būti pareikštos raštu. Nepavykus pretenzijų išspręsti kelionės metu, turistas pretenzijas kelionės organizatoriui gali pareikšti raštu per 15 darbo dienų nuo kelionės pabaigos. Kelionės organizatorius privalo turistui raštu atsakyti į pareikštas pretenzijas per 15 darbo dienų nuo pretenzijų gavimo dienos. Ginčai dėl turizmo paslaugų teikimo sutarties netinkamo vykdymo ar nevykdymo sprendžiami derybomis, o jei nepavyksta susitarti, – Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

7. Ginčus dėl turizmo paslaugų teikimo sutarties netinkamo vykdymo ar nevykdymo ikiteismine tvarka nagrinėja Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo (toliau – Vartotojų teisių apsaugos įstatymas) nustatyta tvarka.

7 straipsnis. Kelionių organizatorių, kelionių agentūrų ir kelionių agentų teisės ir pareigos

1. Kelionių organizatorių, kelionių agentūrų ir kelionių agentų teisės ir pareigos nustatytos Civiliniame kodekse, šiame įstatyme, Vartotojų teisių apsaugos įstatyme, kituose įstatymuose ir teisės aktuose, turizmo paslaugų teikimo sutartyse.

2. Kelionių organizatoriai, viešai reklamuodami savo teikiamas turizmo paslaugas kelionių prospektuose, kataloguose ar kitoje turistines keliones aprašančioje medžiagoje, turi pateikti įskaitomą ir neklaidinančią informaciją apie:

- 1) transporto priemonės, kuriomis vykstama, jų charakteristikas ir kategoriją;
- 2) apgyvendinimo tipą, objekto vietą, kategoriją ar patogumų lygį ir pagrindinius ypatumus bei klasę (pagal atitinkamas priimančiosios valstybės taisykles);
- 3) maitinimą;
- 4) maršrutą;
- 5) valstybių, į kurias vykstama, pasienio formalumus ir vizų gavimo tvarką, laiką, per kurį vizos gaunamos;
- 6) turizmo paslaugų teikimo sutarčių įforminimo tvarką ir sąlygas;
- 7) visą kelionės kainą, kainos dalį, kuri turi būti sumokėta iš anksto, likusios sumos mokėjimo grafiką;
- 8) kelionei organizuoti reikalingą mažiausią turistų skaičių ir galutinį terminą, kada turi būti pranešta turistui apie kelionės atšaukimą dėl nesurinkto mažiausio nustatyto turistų skaičiaus.

3. Kelionių organizatoriai atsako už kelionių prospektuose, kataloguose ar kitoje turistines keliones aprašančioje medžiagoje pateiktą informaciją, išskyrus atvejus, kai:

- 1) turistui iki turizmo paslaugų teikimo sutarties sudarymo buvo pranešta apie šios informacijos pasikeitimus, o kelionių prospekte, kataloge ar kitoje turistines keliones aprašančioje medžiagoje buvo aiškiai numatyta pakeitimų galimybė;
- 2) pakeitimai daromi po turizmo paslaugų teikimo sutarties sudarymo abiejų sutarties šalių rašytiniu susitarimu.

4. Iki turizmo paslaugų teikimo sutarties pasirašymo kelionių organizatorius ir (ar) kelionių agentūra, kelionių agentas privalo įteikti turistui rašytinį dokumentą, kuriame būtų išsamiai šio

straipsnio 2 dalyje nustatyta informacija.

5. Prieš kelionę kelionių organizatorius ir (ar) kelionių agentūra, kelionių agentas privalo raštu turistui laiku pateikti:

1) informaciją apie tarpines stotis ir sustojimo laiką, buvimo vietą ir informaciją apie keleivio vietą transporto priemonėje, išskyrus nenumatytus techninius sustojimus (nusileidimus);

2) kelionių organizatoriaus ir (ar) kelionių agentūros pavadinimą, kelionių agento vardą, pavardę, jų adresus, telefono numerius ir elektroninio pašto adresus, kelionių organizatoriaus vietinio atstovo, vietinių agentūrų, į kuriuos turistą galėtų kreiptis pagalbos, adresus ir telefono numerius. Jeigu vietinių atstovų ar agentūrų nėra, privaloma nurodyti telefono numerį, kuriuo turistą galėtų skambinti nenumatytais atvejais, arba informaciją, kuri jam padėtų susisiekti su kelionių organizatoriumi ir (ar) kelionių agentūra, kelionių agentu;

3) informaciją apie valstybių, į kurias vykstama, epidemiologinę būklę, imunoprofilaktikos reikalavimus, kuriuos reikia įvykdyti vykstant į kelionę, taip pat informaciją apie sveikatos draudimo įforminimo tvarką;

4) informaciją apie neprivalomas draudimo sutartis, pagal kurias atlyginamos turisto išlaidos dėl organizuotos turistinės kelionės atšaukimo arba pagalbos išlaidos, įskaitant turisto grąžinimo į pradinę jo išvykimo vietą nelaimingo atsitikimo ar ligos atveju išlaidas;

5) informaciją apie valiutų keitimo sąlygas ir tvarką.

6. Kai į turistinę kelionę vyksta nepilnamečiai, kelionių organizatorius turi pateikti jų tėvams ar globėjams (rūpintojams) informaciją, pagal kurią šie galėtų tiesiogiai susisiekti su vaiku ar atsakingu asmeniu vaiko buvimo vietoje.

7. Kai turistų grupę sudaro daugiau kaip 15 nepilnamečių iki 16 metų arba daugiau kaip 7 neįgalūs nepilnamečiai, kelionių organizatorius turi užtikrinti, kad, be kelionės vadovo, šią turistų grupę papildomai lydėtų dar vienas pilnametis asmuo.

8. Kelionių agentūra, kelionių agentas, atstovaudami kelionių organizatoriui, privalo:

1) šio straipsnio 2, 4 ir 5 dalyse nustatyta tvarka tinkamai suteikti šio straipsnio 2 ir 5 dalyse nurodytą informaciją turizmo paslaugų vartotojams. Pareiga įrodyti, kad privaloma informacija buvo pateikta, tenka kelionių agentūrai ar kelionių agentui;

2) tinkamai sudaryti turizmo paslaugų teikimo sutartis su šių paslaugų vartotojais ir jose nurodyti visą pagal įstatymus privalomą informaciją.

8 straipsnis. Kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ir kelionių agento prievolių įvykdymo užtikrinimas

1. Kelionių organizatoriai, siūlantys parduoti organizuotas turistines keliones, privalo turėti galiojantį draudimo įmonės prievolių įvykdymo laidavimo draudimą arba finansų įstaigos laidavimą ar garantiją, kurie kelionės organizatoriaus nemokumo ar bankroto atveju turi užtikrinti:

1) turisto grąžinimą į pradinę jo išvykimo vietą ir už organizuotą turistinę kelionę turisto sumokėtų pinigų sumos, atitinkančios nesuteiktų paslaugų kainą, grąžinimą turistui, jei prasidėjus organizuotai turistinei kelionei paaiškėja, kad kelionių organizatorius negalės toliau vykdyti turizmo paslaugų teikimo sutarties;

2) už organizuotą turistinę kelionę turisto sumokėtų pinigų grąžinimą turistui, jei dar neprasidėjus organizuotai turistinei kelionei paaiškėja, kad kelionių organizatorius negalės pradėti vykdyti turizmo paslaugų teikimo sutarties.

2. Kelionių agentūros, kelionių agentai privalo turėti galiojantį draudimo įmonės prievolių įvykdymo laidavimo draudimą arba finansų įstaigos laidavimą ar garantiją, kurie jų nemokumo ar bankroto atveju turi užtikrinti:

1) turisto grąžinimą į pradinę jo išvykimo vietą ir už organizuotą turistinę kelionę turisto sumokėtų pinigų sumos, atitinkančios nesuteiktų paslaugų kainą, grąžinimą turistui, jei prasidėjus organizuotai turistinei kelionei paaiškėja, kad kelionės organizatorius negalės toliau vykdyti turizmo paslaugų teikimo sutarties, nes kelionių agentūra ar kelionių agentas nesumokėjo visų ar dalies pinigų už organizuotą turistinę kelionę kelionių organizatoriui;

2) už organizuotą turistinę kelionę turisto sumokėtų pinigų sumos, atitinkančios nesuteiktų paslaugų kainą, grąžinimą turistui, jei dar neprasidėjus organizuotai turistinei kelionei paaiškėja, kad kelionės organizatorius negalės įvykdyti prievolių turistui, nes kelionių agentūra ar kelionių agentas nesumokėjo pinigų už organizuotą turistinę kelionę kelionių organizatoriui.

3. Lietuvos Respublikoje nuolat veikiančių kelionių organizatorių, kelionių agentūrų ar kelionių agentų prievolių įvykdymas užtikrinamas galiojančiu draudimo įmonės prievolių įvykdymo laidavimo draudimu arba finansų įstaigos laidavimu ar garantija. Kelionių organizatoriai, kelionių agentūros ir kelionių agentai privalo individualiai pasirašyti prievolių įvykdymo laidavimo draudimo sutartį su draudimo įmone arba finansų įstaigos laidavimo ar garantijos sutartį su finansų įstaiga, pagal kurią draudimo įmonė arba finansų įstaiga įsipareigoja sutartyje nustatyta suma kompensuoti turisto nuostolius, atsiradusius dėl turizmo paslaugų teikėjo prievolių turistui neįvykdymo.

4. Kelionių organizatoriaus prievolių, atsirandančių šio straipsnio 1 dalyje numatytais atvejais, įvykdymo užtikrinimo suma yra:

1) ne mažesnė kaip 7 procentai kelionių organizatoriaus praėjusių kalendorinių metų metinių įplaukų;

2) kai pasirašomų draudimo įmonės prievolių įvykdymo laidavimo draudimo sutarties arba finansų įstaigos laidavimo ar garantijos sutarties galiojimo laikotarpis yra nuo trijų mėnesių iki vieno metų, prievolių įvykdymo užtikrinimo suma apskaičiuojama pagal kelionių organizatoriaus praėjusių kalendorinių metų atitinkamo laikotarpio įplaukas.

5. Kelionių organizatoriaus, kuris pirmą kartą arba po vieno metų ar ilgesnio laikotarpio pertraukos vėl pradeda teikti kelionių organizavimo paslaugas, prievolių, atsirandančių šio straipsnio 1 dalyje numatytais atvejais, įvykdymo užtikrinimo suma negali būti mažesnė kaip 150 tūkstančių litų.

6. Kai turizmo paslaugų teikėjas vykdo kelionių organizatoriaus ir kelionių agentūros ar kelionių agento veiklą, prievolių įvykdymo užtikrinimo suma skaičiuojama pagal kelionių organizatoriaus veiklos praėjusių kalendorinių metų metines įplaukas vadovaujantis šio straipsnio 4 ar 5 dalimi.

7. Kelionių agentūrų ir kelionių agentų prievolių, atsirandančių šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais, įvykdymo užtikrinimo suma yra ne mažesnė kaip 5 procentai kelionių agentūros ar kelionių agento praėjusių kalendorinių metų metinių įplaukų. Kai pasirašomų draudimo įmonės prievolių įvykdymo laidavimo draudimo sutarties arba finansų įstaigos laidavimo ar garantijos sutarties galiojimo laikotarpis yra nuo trijų mėnesių iki vieno metų, prievolių įvykdymo užtikrinimo suma apskaičiuojama pagal kelionių agentūros ar kelionių agento praėjusių kalendorinių metų atitinkamo laikotarpio įplaukas.

8. Kelionių agentūros, kelionių agento, kurie pirmą kartą arba po vieno metų ar ilgesnio laikotarpio pertraukos vėl pradeda teikti paslaugas, prievolių, atsirandančių šio straipsnio 2 dalyje numatytais atvejais, įvykdymo užtikrinimo suma negali būti mažesnė kaip 50 tūkstančių litų.

9. Draudimo įmonės prievolių įvykdymo laidavimo draudimas arba finansų įstaigos laidavimas ar garantija turi galioti laikotarpiu nuo trijų mėnesių iki vieno metų nuo pirmos kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ar kelionių agento veiklos dienos. Tolesnis draudimo įmonės prievolių įvykdymo laidavimo draudimą arba finansų įstaigos laidavimą ar garantiją patvirtinantis dokumentas turi būti pateiktas Valstybiniam turizmo departamentui ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki turimo prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumento galiojimo pabaigos.

10. Kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ir kelionių agento prievolių įvykdymo užtikrinimo laidavimo draudimu tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

11. Kelionių organizatoriai, kelionių agentūros, kelionių agentai Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka privalo Valstybiniam turizmo departamentui pateikti šiame straipsnyje nurodytų prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumentą ir

turėti galiojantį kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ar kelionių agento pažymėjimą.

TREČIASIS SKIRSNIS TURISTŲ INFORMAVIMO PASLAUGOS

9 straipsnis. Gido paslaugos

1. Gidai, rengdami ir teikdami ekskursijų paslaugas, naudojami gido profesiniu vardu. Gidas paslaugas teikia sudaręs darbo sutartį arba vykdydamas individualią veiklą.

2. Gido profesinė kvalifikacija suteikiama aukštąjį išsilavinimą turintiems asmenims, išklausiusiems ne trumpesnę kaip 250 akademinių valandų specialų gidų rengimo kursą, kuris apima ekskursijų rengimo ir vedimo metodikos, retorikos, profesinės etikos, bendravimo, psichologijos, Lietuvos kultūros, istorijos ir geografijos disciplinas, ir išlaikiusiems praktinį ekskursijų vedimo egzaminą. Atsižvelgiant į profesinę patirtį, gebėjimą dirbti įvairiomis kalbomis ir vedamų ekskursijų maršrutų skaičių įvertinus profesinę kvalifikaciją, gidams suteikiama antra, pirmą arba aukščiausioji kategorija.

3. Gido profesinius kvalifikacinius reikalavimus ir gido pažymėjimo išdavimo tvarkos aprašą tvirtina Valstybinis turizmo departamentas. Už gido pažymėjimo išdavimą mokama nustatyto dydžio valstybės rinkliava.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija patvirtina muziejų, gamtos ir kultūros paveldo objektų ir vietovių, kuriuose ekskursijos galimos tik su gidu, turinčiu gido pažymėjimą, sąrašą.

5. Valstybės narės ar Šveicarijos Konfederacijos gidas, kurio įgytą valstybėje narėje ar Šveicarijos Konfederacijoje gido profesinę kvalifikaciją pripažino Valstybinis turizmo departamentas, gali teikti Lietuvos Respublikoje ekskursijų paslaugas. Valstybių narių ar Šveicarijos Konfederacijos gidų profesinės kvalifikacijos pripažinimo Lietuvos Respublikoje tvarką nustato Valstybinis turizmo departamentas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymu.

6. Turistus į Lietuvos Respubliką lydintis valstybės narės ar Šveicarijos Konfederacijos gidas, pateikęs Valstybiniam turizmo departamentui išankstinę deklaraciją dėl laikinų ir vienkartinų gido paslaugų teikimo, gali teikti laikinas arba vienkartinės ekskursijų paslaugas. Šios deklaracijos formą ir pateikimo tvarką nustato Valstybinis turizmo departamentas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymu.

7. Gido pažymėjimo galiojimas panaikinamas:

- 1) kai gido pažymėjimui gauti buvo pateikti neteisingi duomenys;
- 2) dėl teisės aktų, reglamentuojančių gido paslaugų teikimą, nuostatų pažeidimo.

8. Informacija apie asmenis, turinčius gido pažymėjimą, yra skelbiama Valstybinio turizmo departamento interneto svetainėje.

10 straipsnis. Turizmo informacijos centrų veikla

1. Turizmo informacijos centras, naudojantis turizmo informacijos ženkla, teisės aktų nustatyta tvarka įrašytą į Lietuvos Respublikos prekių ir paslaugų ženklų registrą („i“ raidė žalios spalvos stačiakampyje ir užrašas „Turizmo informacija“ Lietuvoje, o užsienyje užrašas – „Lietuvos turizmo informacija“), turi:

1) būti sudaręs su Valstybiniu turizmo departamentu sutartį dėl teisės naudoti turizmo informacijos ženkla;

2) rinkti, kaupti ir nemokamai teikti informaciją apie vietovės turizmo išteklius ir turizmo paslaugas;

3) rengti, leisti ir platinti informacinius ir kartografinius leidinius apie vietovės turizmo išteklius ir turizmo paslaugas;

4) teikti turizmo informaciją internete ir turizmo išteklių ir turizmo paslaugų duomenis Lietuvos turizmo informacijos sistemai.

2. Turizmo informacijos ženklo naudojimo tvarką nustato Valstybinis turizmo departamentas.

3. Turizmo informacijos centrai gali užsakyti (rezervuoti) apgyvendinimo paslaugas, transporto bilietus, bilietus į teatrus, koncertus, sporto ir kitus renginius, prekiauti suvenyrais ir vykdyti kitą savo įstatuose numatytą veiklą.

4. Turizmo informacijos centrai, kurių steigėjos yra valstybės ar savivaldybių institucijos, tvarko ir teikia turizmo išteklių ir turizmo paslaugų duomenis Lietuvos turizmo informacijos sistemai ir gali nemokamai naudotis šios sistemos duomenimis.

5. Valstybės ar savivaldybių institucijų įsteigtų turizmo informacijos centrų veikla, skirta teikti duomenis Lietuvos turizmo informacijos sistemai, gali būti finansuojama iš šių institucijų biudžetų.

KETVIRTASIS SKIRSNIS APGYVENDINIMO PASLAUGOS

11 straipsnis. Apgyvendinimo paslaugų teikėjai

1. Apgyvendinimo paslaugas gali teikti Lietuvos Respublikos turizmo paslaugų teikėjai.

2. Pagal apgyvendinimo paslaugų teikimo organizavimą, pastatų naudojimo paskirtį ir apgyvendinimui skirtų kambarių skaičių yra skiriami:

- 1) kolektyvinio apgyvendinimo paslaugų teikėjai;
- 2) privataus apgyvendinimo paslaugų teikėjai.

3. Kolektyvinio apgyvendinimo paslaugų teikėjas, teikdamas apgyvendinimo paslaugas, turi turėti teisės aktų nustatyta tvarka registruotus ir pagal statinio naudojimo paskirtį (viešbučio ar poilsio) bei apgyvendinimo saugumo ir higienos normų reikalavimus specialiai suplanuotus ir įrengtus viešojo naudojimo pastatą, šių pastatų grupę ir (ar) specialiai apgyvendinimui įrengtą teritoriją, kur yra:

- 1) penki ar daugiau kambarių (numerių) arba specialiai įrengtų aikštelių, skirtų turistams apgyvendinti palapinėse, kemperiuose ar kilnojamuosiuose arba stacionariuose nameliuose;
- 2) bendro naudojimo patalpos, skirtos apgyvendinimui organizuoti, poilsio ir (ar) specialioms paslaugoms teikti, higienos poreikiams tenkinti;
- 3) organizuotas užsakymų priėmimas ir aptarnavimas kambariuose (numeriuose) ir teikiama informacija apie apgyvendinimą;
- 4) bendras kambarių (numerių) komercinis valdymas.

4. Privataus apgyvendinimo paslaugų teikėjas, teikdamas apgyvendinimo paslaugas, turi turėti teisės aktų nustatyta tvarka įregistruotas gyvenamosios paskirties patalpas, jų grupę ar sodybą, vasarnamį ar turistinę stovyklavietę, atitinkančius turistų apgyvendinimo saugumo ir higienos normų reikalavimus, kur:

- 1) yra ne daugiau kaip 20 atskirų kambarių (numerių) arba nuomojamų turistinės stovyklavietės aikštelių ir bendro naudojimo patalpų, skirtų apgyvendinimui organizuoti, poilsio ir higienos poreikiams tenkinti;
- 2) užsakymai priimami, informacija apie apgyvendinimą teikiama ir turistai registruojami šio įstatymo 12 straipsnio nustatyta tvarka.

5. Kaimo turizmo paslaugos gali būti teikiamos kaimo gyvenamojoje vietovėje ar mieste, kuriame gyvena ne daugiau kaip 3 000 gyventojų, esančioje ūkininko sodyboje arba kaimo turizmui skirtuose pastatuose, kai bendras turistams apgyvendinti skirtų kambarių (numerių) skaičius yra ne didesnis kaip 20 ir juose yra ne daugiau kaip 50 vietų.

6. Nakvynės ir pusryčių paslaugos gali būti teikiamos gyvenamosiose patalpose, jų grupėje, sodyboje, kai bendras šioms paslaugoms teikti naudojamų kambarių (numerių) skaičius yra ne didesnis kaip 10.

7. Turistinės stovyklos paslaugos gali būti teikiamos turistinėje stovyklavietėje, kurioje yra maisto ruošimo, higienos poreikių tenkinimo, atliekų surinkimo ir kita trumpalaikiam poilsiui organizuoti reikalinga įranga.

8. Apgyvandinimo paslaugų teikėjai privalo pasirinkti tokią Apgyvandinimo rūšių apraše nurodytą apgyvandinimo rūšį, kurią pagal esminius požymius visiškai atitinka jų turima apgyvandinimo paslaugoms teikti reikalinga infrastruktūra ir apgyvandinimo organizavimo sąlygos.

9. Apgyvandinimo rūšių aprašą tvirtina Valstybinis turizmo departamentas.

12 straipsnis. Apgyvandinimo paslaugų teikimo bendrieji reikalavimai

1. Apgyvandinimo paslaugų teikėjas, prieš pradėdamas savo veiklą, privalo pateikti Valstybiniam turizmo departamentui nustatytos formos pranešimą apie apgyvandinimo paslaugų teikimą. Apgyvandinimo paslaugų teikėjas, per 30 dienų nuo pranešimo pateikimo dienos negavęs atsakymo dėl pranešime pateiktų duomenų, gali viešai naudoti pranešime nurodytą apgyvandinimo rūšies pavadinimą. Nutraukus (sustabdžius) apgyvandinimo paslaugų teikimą ar pasikeitus pranešime pateiktiems duomenims (pasikeitė paslaugų teikėjas, jo teisinė forma, teisinis statusas, adresas ar kiti duomenys), apgyvandinimo paslaugų teikėjas privalo per 10 darbo dienų nuo to momento, kai ši informacija tapo ar turėjo tapti jam žinoma, buvusį pranešimą patikslinti pateikdamas pasikeitusius duomenis.

2. Apgyvandinimo paslaugų teikėjai privalo turistams pateikti tikslią ir teisingą informaciją apie apgyvandinimo paslaugų teikimo vietą, klasę, teikiamas paslaugas ir apgyvandinimo paslaugų kainą.

3. Užsakymo priėmimo metu nurodyta apgyvandinimo paslaugų paros kaina negali būti didinama turisto atsiskaitymo už apgyvandinimo paslaugas metu.

4. Išankstinius apgyvandinimo paslaugų užsakymus (rezervavimą) apgyvandinimo paslaugų teikėjai turi registruoti. Turisto pageidavimu apgyvandinimo paslaugų užsakymas turi būti patvirtintas raštu.

5. Apgyvandinimo paslaugų teikėjai privalo užtikrinti, kad apgyvendinami valstybių narių ir kitų valstybių piliečiai, išskyrus kartu su jais atvykusius jų sutuoktinius ar nepilnamečius vaikus, taip pat kelionės grupių narius, asmeniškai užpildytų ir pasirašytų registracijos korteles ir patvirtintų savo tapatybę pateikdami galiojantį asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą.

6. Užpildytos šio straipsnio 5 dalyje nurodytos registracijos kortelės įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka turi būti saugomos 5 metus, kad jas prireikus (grėsmei pašalinti, baudžiamosioms byloms tirti arba asmenų dingimo aplinkybėms ir (ar) nelaimingų atsitikimų aukoms nustatyti) būtų galima pateikti teisėsaugos institucijoms.

7. Apgyvandinamų valstybių narių ir kitų valstybių piliečių registravimo tvarką, įskaitant registracijos kortelių tvarkymą, nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

8. Duomenys apie apgyvandinimo paslaugų teikėjus yra skelbiami Lietuvos turizmo informacijos sistemoje.

13 straipsnis. Apgyvandinimo paslaugų klasifikavimas

1. Siekiant informuoti turistus (paslaugų vartotojus) apie apgyvandinimo paslaugų kokybę ir sudaryti galimybę jiems pasirinkti ir gauti pageidaujamo lygio paslaugas, apgyvandinimo paslaugos yra klasifikuojamos.

2. Kolektyvinio apgyvandinimo paslaugų teikėjų: viešbučių, motelių ir kempingų klasifikavimas yra privalomas. Kitos kolektyvinio ar privataus apgyvandinimo paslaugos gali būti klasifikuojamos savanoriškai, jeigu rinkodaros tikslais apgyvandinimo kokybei nurodyti apgyvandinimo paslaugų teikėjas naudoja žvaigžduotes.

3. Apgyvandinimo paslaugos klasifikuojamos laikantis atitinkamai apgyvandinimo rūšiai taikomos 5 arba 4 žvaigždučių klasifikavimo reikalavimų sistemos, pagal kurią žemiausios klasės apgyvandinimo paslaugos žymimos viena žvaigžduote. Klasifikavimo reikalavimai turi apimti kiekybinius ir kokybinius kriterijus, pagal kuriuos įvertinama apgyvandinimo paslaugoms teikti turimų statinių architektūra, teritorijos, gyvenamųjų ir bendro naudojimo patalpų suplanavimas ir techninės charakteristikos, kambarių (numerų) ir bendro naudojimo patalpų

įrengimas ir įrangos kokybė, turistų priėmimo sąlygos, galimybė pasirinkti kitas teikiamas paslaugas, darbuotojų profesinis pasirengimas (kvalifikacija), aptarnaujančių darbuotojų skaičiaus ir apgyvendinimo vietų skaičiaus santykis, ir kitus bendros teikiamų apgyvendinimo paslaugų kokybės kriterijus. Apgyvendinimo paslaugų klasifikavimo reikalavimus, klasių suteikimo, panaikinimo, paslaugų atitikties nustatytai klasei kontrolės tvarkos aprašą ir apgyvendinimo paslaugų klasę patvirtinančio pažymėjimo formą tvirtina Valstybinis turizmo departamentas.

4. Apgyvendinimo paslaugų klasifikavimą vykdo Apgyvendinimo paslaugų klasifikavimo komisija. Ši komisija sudaroma iš turizmo paslaugų verslo asociacijų, Valstybinio turizmo departamento, vartotojų teisių apsaugos ir savivaldybių institucijų atstovų. Apgyvendinimo paslaugų klasifikavimo komisijos sudėtį, nuostatus tvirtina ir šios komisijos veiklos priežiūrą atlieka Valstybinis turizmo departamentas.

5. Teikiamų apgyvendinimo paslaugų klasę (suteiktų žvaigždučių skaičių) patvirtinantis pažymėjimas privalo būti priėmimo patalpoje, turistams matomoje vietoje.

PENKTASIS SKIRSNIS SVEIKATOS TURIZMO PASLAUGOS

14 straipsnis. Sveikatingumo ir sveikatinimo paslaugos

1. Sveikatingumo paslaugos teikiamos apgyvendinimo, sportinei, pramogų ir poilsio organizavimo, žmonių sveikatos priežiūros ir socialinio darbo įstaigų veiklai tinkamose patalpose, atitinkančiose joms keliamus higienos normų reikalavimus.

2. Sveikatingumo paslaugų teikėjai privalo pateikti aiškią, suprantamą ir teisingą informaciją apie teikiamas paslaugas, naudojamus produktus ir jų kilmę, taikomas metodikas, galimas komplikacijas, šalutinį poveikį, paslaugas teikiantį specialistą (nurodyti vardą, pavardę, pareigas) ir jo profesinę kvalifikaciją, paslaugų kainą, taip pat kitą informaciją Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

3. Sveikatingumo paslaugų teikimo reikalavimus ir tvarką nustato šis įstatymas ir kiti Lietuvos Respublikos teisės aktai.

4. Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerija:

- 1) nustato gamtinių sveikatos veiksnių saugos žmonių sveikatai reikalavimus;
- 2) suderinusi su Ūkio ministerija, tvirtina sveikatingumo paslaugų rūšių sąrašą ir nustato reikalavimus šių paslaugų teikimui;
- 3) nustato kvalifikacinius reikalavimus sveikatingumo paslaugas teikiantiems specialistams;
- 4) nustato gamtinių sveikatos veiksnių, naudojamų sveikatinimo ir sveikatingumo paslaugoms teikti, sertifikavimo tvarką ir šią funkciją vykdyti paveda atsakingai institucijai;
- 5) užtikrina gamtinių sveikatos veiksnių poveikio žmonių sveikatai kontrolę.

5. Sveikatinimo paslaugų teikimo rūšis ir reikalavimus nustato Lietuvos Respublikos sveikatos sistemos įstatymas ir kiti Lietuvos Respublikos teisės aktai.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS TURIZMO VALDYMAS

15 straipsnis. Turizmo politikos formavimas ir turizmo valdymas

1. Turizmo plėtros politikos kryptis nustato Seimas, tvirtindamas Lietuvos turizmo plėtros ilgalaikę strategiją ir priimdamas įstatymus.

2. Turizmo valdymo funkcijas Lietuvos Respublikoje atlieka Vyriausybė, Vyriausybės įgaliota ministerija, Valstybinis turizmo departamentas, savivaldybių institucijos.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė:

- 1) parengia Lietuvos turizmo plėtros ilgalaikę strategiją;
- 2) tvirtina Nacionalinę turizmo plėtros programą, nustatančią valstybės turizmo plėtros ir

investicijų į turizmą prioritetus ir priemones;

3) tvirtina valstybinės reikšmės turizmo, rekreacijos bei kurortų infrastruktūros projektus;

4) tvirtina Kurortų ir kurortinių teritorijų plėtros strategiją;

5) steigia Valstybinį turizmo departamentą. Valstybinio turizmo departamento nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė arba jos pavedimu – atitinkamas ministras.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota ministerija:

1) atlieka strateginį Lietuvos turizmo veiklos planavimą: rengia Nacionalinę turizmo plėtros programą ir Kurortų ir kurortinių teritorijų plėtros strategiją, koordinuoja jų įgyvendinimą;

2) dalyvauja ir koordinuoja formuojant Lietuvos Respublikos turizmo politiką, rengia turizmo sritį reglamentuojančių įstatymų projektus;

3) rengia ir teikia pasiūlymus Vyriausybei dėl valstybinės reikšmės turizmo, rekreacijos ir kurortų infrastruktūros projektų įgyvendinimo;

4) rengia ir tvirtina nacionalinės reikšmės turizmo specialiuosius planus;

5) dalyvauja Europos Sąjungos turizmo politiką formuojančių tarptautinių institucijų veikloje;

6) įgyvendina Europos Sąjungos teisės aktų, reglamentuojančių turizmo paslaugų teikimą, nuostatų perkėlimą į Lietuvos Respublikos teisę;

7) steigia viešąsias įstaigas turizmo informacijos ir rinkodaros veiklai plėtoti.

16 straipsnis. Valstybinis turizmo departamentas

Valstybinis turizmo departamentas atlieka šias funkcijas:

1) pagal savo kompetenciją dalyvauja formuojant ir įgyvendinant valstybės politiką turizmo, kurortų ir kurortinių teritorijų plėtros srityse;

2) dalyvauja atliekant strateginį Lietuvos turizmo veiklos planavimą, pagal savo kompetenciją įgyvendina Lietuvos turizmo plėtros ilgalaikę strategiją ir Nacionalinės turizmo plėtros programos priemones;

3) rengia valstybinės reikšmės viešosios turizmo ir poilsio infrastruktūros, Lietuvos turizmo rinkodaros projektus ir juos įgyvendina;

4) pagal savo kompetenciją priima turizmo paslaugas reglamentuojančius teisės aktus;

5) priima administracinius sprendimus, reikalingus šiam įstatymui ir kitiems teisės aktams įgyvendinti;

6) atlieka turizmo paslaugų teikėjų veiklos stebėseną ir kontrolę;

7) atlieka turizmo rinkų ir Lietuvos turizmo paslaugų ir produktų tyrimus;

8) rengia Lietuvos turizmo rinkodaros planą, įgyvendina jame numatytas priemones ir koordinuoja valstybės ir savivaldybių institucijų, dalyvaujančių įgyvendinant Lietuvos turizmo rinkodaros planą, veiklą;

9) steigia ir valdo Lietuvos turizmo informacijos sistemą;

10) atlieka nacionalinio konferencijų biuro funkcijas;

11) pagal savo kompetenciją dalyvauja įgyvendinant turizmo srities tarptautinio bendradarbiavimo priemones;

12) nustato turizmo specialistų kvalifikacinius reikalavimus;

13) tiria ir prognozuoja turizmo specialistų rengimo poreikį ir organizuoja turizmo specialistų kvalifikacijos tobulinimą, vykdo turizmo specialistų kvalifikacijų pripažinimą, rengia pavyzdines kelionių vadovų ir gidų rengimo programas;

14) teisės aktų nustatyta tvarka atstovauja kelionių organizavimo paslaugų vartotojų interesams kelionių organizatoriaus, kelionių agentūros ar kelionių agento nemokumo arba bankroto atvejais;

15) steigia turizmo informacijos centrus užsienyje ir koordinuoja jų veiklą;

16) pagal savo kompetenciją kontroliuoja Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos turizmo teisės aktų reikalavimų vykdymą;

17) turizmo ir rekreacijos srityje nustato planavimo sąlygas ir koordinuoja regioninį

turizmo plėtros planavimą.

17 straipsnis. Turizmo taryba

1. Turizmo plėtros ir skatinimo klausimams nagrinėti ir pasiūlymams strateginį Lietuvos turizmo veiklos planavimą (Nacionalinę turizmo plėtros programą, Kurortų ir kurortinių teritorijų plėtros strategiją) atliekančioms valstybės institucijoms teikti iš turizmo verslo asociacijų ar organizacijų, Lietuvos savivaldybių asociacijos ir valstybės institucijų atstovų sudaroma nuolatinė Turizmo taryba. Ne mažiau kaip pusę Turizmo tarybos narių turi sudaryti turizmo verslo asociacijų ar organizacijų deleguoti atstovai.

2. Turizmo taryba sudaroma ir veikia vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos ministerijos patvirtintais Turizmo tarybos nuostatais.

3. Turizmo tarybos sudėtį tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos ministerijos ministras.

4. Turizmo tarybą techniškai aptarnauja Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota ministerija.

18 straipsnis. Savivaldybių institucijų kompetencija turizmo srityje

Savivaldybės:

- 1) skatina turizmo verslą kaip darbo vietų kūrimo ir gyventojų užimtumo priemonę;
- 2) vadovaudamasi Nacionalinės turizmo plėtros programos nuostatomis, rengia, tvirtina ir įgyvendina savivaldybės turizmo plėtros programas (strategijas) arba savivaldybės turizmo ir rekreacijos plėtros schemas ir projektus;
- 3) rengia ir įgyvendina viešosios turizmo ir poilsio infrastruktūros projektus;
- 4) steigia savivaldybių turizmo informacijos centrus. Kai savivaldybės turizmo informacijos centras nėra įsteigtas, tvarko ir teikia turizmo paslaugų ir išteklių duomenis Lietuvos turizmo informacijos sistemai;
- 5) planuoja ir įgyvendina priemones, reikalingas rekreacinių teritorijų apsaugai, poilsio ir turizmo veiklai šiose teritorijose plėtoti, tvarko rekreacinių teritorijų apskaitą, tvirtina rekreacinių teritorijų naudojimo reglamentus;
- 6) atlieka savivaldybės teritorijoje esančių turizmo išteklių ir paslaugų rinkotyrą ir rinkodarą;
- 7) įstatymų nustatyta tvarka su turizmo paslaugų teikėjais – juridiniais ir fiziniais asmenimis – sudaro sutartis dėl rekreacinių išteklių naudojimo (nuomos) turizmui ir poilsiui, kontroliuoja šių sutarčių vykdymą;
- 8) įstatymų nustatyta tvarka tvirtina vietinių rinkliavų už savivaldybei priklausančių rekreacinių išteklių naudojimą dydį ir mokėjimo tvarkos aprašą;
- 9) planuoja ir organizuoja vaikų ir jaunimo stovyklų veiklą, nustato šioms stovykloms taikomus reikalavimus ir kontroliuoja jų vykdymą.

SEPTINTASIS SKIRSNIS TURIZMO IŠTEKLIAI IR INFORMACIJOS SISTEMA

19 straipsnis. Turizmo išteklių naudojimas, planavimas ir apsauga

1. Turizmo išteklius sudaro turizmo ir poilsio infrastruktūros objektai, rekreaciniai ištekliai ir specialaus ar dalykinio turistų intereso objektai (pramogų parkai (centrai), konferencijų, parodų, menų ar amatų centrai, muziejai, galerijos, sveikatinimo ir sveikatingumo įstaigos ir kiti turistinės traukos objektai).

2. Rekreaciniams ištekliams priskiriama:

- 1) gamtiniai rekreaciniai ištekliai (miškai, vandens telkiniai ir jų pakrantės, tinkamos pritaikyti žmonių poilsiui ir pramogoms, mineralinio vandens ir gydomojo purvo telkiniai, gamtos paveldo objektai, gamtos parkai ir gyvenamųjų vietovių želdynai);
- 2) kultūros paveldo objektai (nekilnojamosios ir kilnojamosios kultūros vertybės, kultūros

renginiai);

- 3) socialinės aplinkos reiškiniai;
- 4) kompleksinės turistinės traukos vietovės (kurortai ir kurortinės teritorijos, saugomos teritorijos, kitos rekreacijai skirtos teritorijos);
- 5) turizmo ir poilsio infrastruktūros objektai;
- 6) gamtiniai sveikatos veiksniai.

3. Rekreacinių išteklių naudotojais visuomenės ir verslo tikslais gali būti fiziniai ir juridiniai asmenys, teikiantys poilsio, sveikatinimo, sveikatingumo, reabilitacines ar kitas turizmo paslaugas. Visuomenės lankymui ar poilsiui rekreacinio naudojimo (paskirties) teritorijose (gyvenamųjų vietovių parkuose ar želdynuose, turistinėse trasose, kitose poilsio vietose) privalo būti įrengiama tinkama viešoji turizmo ir poilsio infrastruktūra, sudaranti saugias lankytojų (poilsiautojų) visaverčio poilsio sąlygas.

4. Rekreacinio naudojimo (paskirties) teritorijos gali būti nustatomos savivaldybių teritorijų bendruosiuose planuose ar specialiojo teritorijų planavimo dokumentuose. Šioms teritorijoms priskiriamos rekreacinių išteklių turinčios vietovės, kuriose prioritetas teikiamas poilsio ir turizmo veiklai.

5. Viešoji turizmo ir poilsio infrastruktūra planuojama vadovaujantis šiuo įstatymu, Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymu ir kitais teisės aktais ir gali būti įrengiama pagal specialiojo ir (ar) detaliojo teritorijų planavimo dokumentus ir techninius projektus.

6. Aktyviam poilsiui ir turizmui organizuoti įrengiamų vandens turizmo, pėsčiųjų turizmo, dviračių turizmo, jūrinio turizmo ir kitų trasų ar maršrutų, išvykimo, atvykimo bei tarpinių punktų priežiūrą ir (ar) ženklimą ir (ar) vaizdinės informacijos priemonių įrengimą vykdo jų savininkai (valdytojai).

7. Viešo naudojimo paplūdimių, taip pat paplūdimių, kurių paslaugos yra reklamuojamos, įrengimą ir priežiūrą atlieka jų savininkai (valdytojai). Paplūdimių infrastruktūrą sudaro persirengimo, higienos, atliekų surinkimo, geriamojo vandens tiekimo, gelbėjimo (stebėjimo), informacijos, poilsio organizavimo įranga ir statiniai. Prie paplūdimių turi būti įrengti takai ar keliai, transporto priemonių stovėjimo aikštelės ir kita poilsiautojams aptarnauti reikalinga infrastruktūra.

8. Rekreacinių teritorijų naudojimo ir apsaugos priežiūrą atlieka savivaldybių institucijos, vadovaudamosi įstatymais ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos tvirtinamais Rekreacinių teritorijų naudojimo, planavimo ir apsaugos nuostatais. Rekreacinėse teritorijose draudžiama veikla, galinti pabloginti rekreacinių išteklių būklę ir kelianti pavojų asmenų saugumui ir poilsio organizavimui. Rekreacinių teritorijų naudojimo, planavimo ir apsaugos nuostatuose numatytais atvejais gali būti nustatomi veiklos rekreacinėse teritorijose reglamentai, jeigu vykdoma veikla gali turėti neigiamą poveikį rekreaciniams ištekliams, aplinkai ir žmonių sveikatai.

20 straipsnis. Lietuvos turizmo informacijos sistema

1. Lietuvos turizmo informacijos sistema – duomenų apie turizmo išteklius ir jų naudojimo turizmui sąlygas, taip pat duomenų apie turizmo paslaugas ir jų kokybę kaupimo, tvarkymo, saugojimo, paieškos ir teikimo kompiuterizuota informacinė sistema, skirta viešam turizmo informacijos skleidimui.

2. Lietuvos turizmo informacijos sistemai duomenys apie turizmo išteklius ir turizmo paslaugų teikimą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka gaunami iš valstybės registų, kitų informacinių sistemų, duomenų bankų ar duomenų teikėjų.

3. Lietuvos turizmo informacijos sistema veikia vadovaudamasi Lietuvos turizmo informacijos sistemos nuostatais. Šiuose nuostatuose nurodoma sistemos objektas ir tikslai, tvarkomų duomenų sąrašas, duomenų mastas, rinkimo ir teikimo tvarka, duomenų rinkėjai ir teikėjai, duomenų apsaugos reikalavimai.

4. Lietuvos turizmo informacijos sistemos nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos

Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1990 m. birželio 13 d. Tarybos direktyva Nr. 90/314/EEB dėl kelionių, atostogų ir organizuotų išvykų paketų (OL 2004 m. specialusis leidimas, 13 skyrius, 10 tomas, p. 132).

2. 1995 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyva 95/57/EB dėl statistinės informacijos turizmo srityje rinkimo (OL 2004 m. specialusis leidimas, 13 skyrius, 15 tomas, p. 419).

3. 1998 m. gruodžio 9 d. Komisijos sprendimas dėl Tarybos direktyvos 95/57/EB dėl statistinės informacijos turizmo srityje rinkimo įgyvendinimo tvarkos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 16 skyrius, 1 tomas, p. 30).

4. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL 2006 L 376, p. 36).“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus 3 straipsnį ir 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo 8 straipsnio nuostatas dėl galiojančių prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumentų ir 11, 12 straipsnius, įsigalioja 2011 m. rugsėjo 1 d.

2. Kelionių organizatoriai, kelionių agentūros ir kelionių agentai prievolių įvykdymo užtikrinimo dokumentą privalo įsigyti iki 2011 m. rugpjūčio 1 d.

3. Kelionių organizatoriai, kelionių agentūros ir kelionių agentai šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo 4 straipsnyje nustatytus prašymus privalo pateikti iki 2011 m. rugpjūčio 1 d. arba pasibaigus Valstybinio turizmo departamento išduotų pažymėjimų, patvirtinančių, kad kelionių organizatorius, kelionių agentūra ar kelionių agentas atitinka nustatytus reikalavimus, ir suteikiančių teisę teikti atitinkamas turizmo paslaugas, galiojimui, jeigu jų galiojimo terminas baigiasi iki 2011 m. rugpjūčio 1 d.

4. Šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyto Lietuvos Respublikos turizmo įstatymo 11 ir 12 straipsniai įsigalioja 2011 m. rugpjūčio 1 d.

3 straipsnis. Pasiūlymas Lietuvos Respublikos Vyriausybei

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija ir kitos šiame įstatyme nurodytos institucijos iki 2011 m. liepos 1 d. parengia ir patvirtina šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ

DALIA GRYBAUSKAITĖ